

Η ιδέα της δημιουργίας ATM (Αυτόματων Ταμειακών Μηχανών) απασχολούσε ιδιαίτερα τους τραπεζίτες στα τέλη της δεκαετίας του '50. Παράλληλες προσπάθειες εντοπίζονται τόσο στη Σουηδία και τη Βρετανία, όσο και στις ΗΠΑ. Ο Αμερικανός Τζορτζ Λούθερ Σίμτζιαν ήταν αυτός που πήρε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας (30 Ιουνίου 1960) για ένα μηχάνημα συναλλαγής με μετρητά. Το είπαν Bankograph. Το 1961, εγκαταστάθηκε πειραματικά από την δημοτική τράπεζα της Νέας Υόρκης. Ένα εξάμηνο αργότερα, το μηχάνημα αφαιρέθηκε καθώς κανένας πελάτης δεν του είχε δώσει σημασία. Η Bankograph δεχόταν καταθέσεις (κέρματα, χαρτονομίσματα και επιταγές) αλλά δεν επέτρεπε αναλήψεις. Και το κυρίως ζητούμενο ήταν αυτό: Να δίνει μετρητά, όποια στιγμή του 24ώρου. Η πρώτη ανάλογη μηχανή εγκαταστάθηκε στο Τόκιο, στα 1966. Ο πελάτης έβαζε στην υποδοχή μια πιστωτική κάρτα και έπαιρνε χρήματα χωρίς πρόσβαση στον λογαριασμό του. Χρειαζόταν ειδική ενασχόληση υπαλλήλου για να χρεωθεί το ποσό στον λογαριασμό του πελάτη και να του αφαιρεθεί. Και αυτό το μηχάνημα δεν είχε τύχη.

Ο γεννημένος το 1925 στην Ινδία, Σκοτσέζος John Shepherd-Barron σπούδασε στα πανεπιστήμια του Εδιμβούργου και του Κέιμπριτζ. Τη δεκαετία του '60, ήταν διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας De La Rue. Σκαρφίστηκε την, όπως την είπε, «ταμειακή μηχανή σελφ σέρβις», μέσω της οποίας μπορούσε κάποιος να κάνει και ανάληψη και κατάθεση μετρητών. Η βρετανική Barclays Bank ήταν αυτή που αγόρασε την πατέντα. Τοποθέτησε το ATM του Σκοτσέζου έξω από ένα υποκατάστημά της, στο Βόρειο Λονδίνο, στις 27 Ιουνίου 1967. Και συνόδευσε την πρωτοβουλία της αυτή με μια μεγάλη διαφημιστική καμπάνια. Το ATM έγινε δεκτό με ενθουσιασμό.

Η ενσωμάτωση στην κάρτα και χρήση του PIN απλούστευσε τα πράγματα. Τον Δεκέμβριο του 1972, η IBM, εκτελώντας παραγγελία της Lloyds Bank, εγκατέστησε δίκτυο ATM, μέσω του οποίου οι πελάτες μπορούσαν να σηκώσουν χρήματα με αυτόματη χρέωση του λογαριασμού τους, χωρίς ανθρώπινη παρέμβαση.

(Έθνος της Κυριακής, 15.8.2010) (τελευταία επεξεργασία, 22.10,2010)